

В ОЛБАНІ ЗНАЧЕНО СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

Танцювальна група „Зорепад“ виконує „Гуцулку“.

Олбані, Н. Й. — Заходом Окружного Комітету Відділів УККА Олбанського Округу та при співпраці українських організацій відбулося у понеділок, 12-го січня ц.р. відзначення Січневих Роковин у будинку легіслатури.

Від 10-ої год. відбувалася мистецька виставка мистця Михайла Коргуна з Трою, Н. Й. п. н. „1000-ліття Християнства в Україні“. По боках великі картини князя Володимира І (княгині Ольги, в центрі картина князя Ярослав Мудрого, св. Софія, Золоті Ворота в Києві, Київ, Шек і Хорія та сестра Либедь (різби в дереві)). Виставлені теж були мініатюрна дерев'яна церква, свічники (тріщ), дерев'яні тарілки, вази, прибори на вино, касетки. Дружина М. Коргуна виставила вишиванку скатерть, подушки, рушники в полтавських і київських візорах, дві ляльки: дівчину в полтавському одязі та козака. На столі була відповідаюча література про Україну в англ. мові.

В 12-ій год. Я. Спак відкрив відзначення Січневих Роковин і передав ведення програми студентів Михайлові Савковому, що гарно виявився з свого завдання М. Федак відповідала американський гімн, український гімн проспівали всі українці. Молитву провів о. І. Куліш з Гадзону. Сен. Джан Дан виголосив привіт українцям у День Української Незалежності з побажаннями дочекатися свободи України. Танцювальний ансамбль „Зорепад“ під мистецьким керівництвом Роми Приймів-Богачевської та Віри Кушнір виконав привіт, троє найменших вручили сен. Джанові Брунові хліб, 30 дітей гарно пописали. Пізніше відтанцювали „Гуцулку“, „Козачка“ й „Гопак“ під оплески численної публіки.

Змістовну доповідь про значення Січневих Роковин про дух спротиву в українському народі, про боротьбу за власну державність, про Українську Гельсінкську Групу і День Солідарності з українськими дисидентами прочитала міграційна Дурбак. Секретарка губернатора ньюйоркського штату Маріо Квонмо прочитала його прокламацію про

В Дітроїті відзначили День Солідарності

Дітроїт (В. Баран). — Від років тут діє Комітет Оборони Переслідуваних в Україні. Його діяльність проявляється постійними контактами з американськими громадянами, чинниками у формі особистих інтерв'ю, розсилання листів та меморандумів, як також моральною і матеріальною допомогою для переслідуваних в Україні. Цей комітет не дозволяє громаді забути за них, чого найкращим доказом цього року була програма в радіо, передавана двома українськими аудіомагістрами, і молебень, відправлений у понеділок, 12-го січня в церкві св. Йосафата у Воррені, де парохом є о. Михайло Стелмак.

Радіоаудіо була монотажем уривків з листів невинно засуджених та ряду поезій таких поетів, як Василь Голуборідко, Михайло Горбаль, Панас Заливаха, Дмитро Івашенко, Ігор Калінець, Ірина Сенік, Вячеслав Чорновіл, Василь Стус і Микола Руденко. Вміло підібрані частини тих творів і добре підібрана музична ілюстрація, зворушливо виявляла настрої самоти і туги людей, відірваних на довгі роки від своїх рідних і від своєї батьківщини.

Комітет цей гуртує в собі різночасно членів Кружка

О. Тамбо закликає до насилля

Нью Йорк. — Голова забороненої в Південно-Африканській Республіці партії Африканський національний конгрес (АНК) Олівер Тамбо почав свою довготривалу поїздку по З'єднаних Штатах Америки з метою заручитися підтримкою американської громадської думки і надати своєму крайньому радикальному рухові видимості законності і респектабельності.

О. Тамбо виступив з агресивною промовою в ньюйоркській церкві Ріверсайд, що є традиційним місцем, де найбільш ліві політичні діячі висловлюють свої погляди. Саме тут в минулому році виступав президент Нікарагуа Даниель Ортега.

Біля 2,000 осіб, як чорних, так і білих, бурхливо вітали появу Тамбо. Бальон церкви був прикрашений величезним червоним написом „Вперед, народна владо!“.

Взявши слово, 70-річний Тамбо зразу ж, як кажуть, пішов у наступ. Він заявив, що єдиним способом позбавити системи апартеїду є насилля. „Ніхто не має морального права вимагати від нас відмови від насильницьких дій, поки наш народ перебуває в рабстві“, — сказав Тамбо. Він признав, що партія Африканський національний конгрес і ко-

ВИКРАДЕННЯ В БЕЙРУТІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Бейрут. — У понеділок вранці, 26-го січня, озброєні терористи зайшли в одну з бейрутських крамниць і захопили там двох чоловіків, які „виглядали як громадяни західних країн“. Таким чином кількість викрадених у Бейруті чужинців досягла 27 осіб.

Минулої суботи три американці і індусь були викрадені прямо з території Американського університету в Бейруті. Викрадачі залишилися в Лівані „безвідповідальними“. Це їх справа, що вони ризикують своїм життям. Але, крім того, це не є в інтересах нашої країни. Вони з власної волі перетворили себе в пішаків, яких терористи використовують проти інтересів Америки“, — сказав конгресмен.

Сен. Роберт Дол, який інше законодавчі, прийшов до висновку, що необхідним є військове втручання, якщо буде встановлено, які саме групи займаються викраденнями американців.

Сенатор-демократ Клейборн Пелл заявив, що „президент Реген повинен подумати про можливість військової акції, якщо терористи убувають американських закладників“.

Однак і К. Пелл, і колишній державний секретар Генрі Кіссінджер говорили, що якщо точно не буде відомо, хто є відповідальним за викрадення, то вдатися до військових дій не слід.

Газета „Нью Йорк Таймс“ зауважує, що ще в 1975 році, коли президентом був Джиммі Картер, Державний департамент порадив усім американцям, які не є зв'язані з урядовою службою, виїхати з Лівану. Однак американці не послухали цієї поради.

Деякі конгресмени і сенатори висловили своє обурення

Помер А. Капуста

Вашінгтон. — У неділю, 25-го січня, тут нагло помер колишній американський дипломат українського роду Алєкс Капуста на 58-му році життя.

До 1986 року, коли він пішов на пенсію, А. Капуста був спеціальним асистентом у справах національності СРСР в Державному департаменті. Він народився 13-го січня 1930 року у Північній Дакоті. Його батьки, баптисти, прибули до цього штату з Київщини. А. Капуста закінчив стейтський коледж в Мінот, П. Дак., 1951 року, а в 1956 році здобув магістерку у Каліфорнійському універ-

Москва запрошує американських артистів

Лос Анджелес. — Мистецький керівник московського Большого театру Юрій Грігоровіч, який здивував світ тим, що офіційно заборонив виступити на сцені театру колишніх втікачів з Советського Союзу Михайла Баршнікова і Наталію Макарову, сказав у п'ятницю, 23-го січня, на пресовій конференції у Лос Анджелесі, що в Москві могли б виступити і провідні американські діячі культури. Ю. Грігоровіч назвав зрку балету Фернандо Бугонеса, балетну трупю Гарлемського театру під керівництвом Артура Мічелла і диригента та композитора Леонарда Бернстіна.

„Я дуже хотів би, щоб Бугонес виступив на нашій сцені. Він може робити все. Він чудовий танцюрист. Артур Мічелл і його театр також цікавлять мене. І, розуміється, ми запрошуємо Леонарда Бернстіна диригувати“, — сказав Грігоровіч.

Керівник Большого театру сказав репортерам, що

Українець містить статті в американському щоденнику

Сиракузи, Н. Й. (О.Т.) — Минулого грудня в американському щоденнику „Повст Стандарт“, що виходить тут, були поміщені дві дуже цінні статті українського професіоналіста з молодшої генерації проф. Андрія Заплатинського, який вчить в коледжі та є скрипальом-солістом місцевого симфонічного оркестру.

У першій статті п.з. „Конгрес бастіонів гіпокрізі“ з 11-го грудня 1986 року, автор пише про зріст конгресового критицизму відносно закладників, продажу

У СВІТІ

ІРАНЦІ, ЯКІ В МИНУЛОМУ атакували танкери невідомої країни у Перській затоці лише вчора при допомозі літаків і гелікоптерів, тепер перейшли до нічного обстрілу чужинських кораблів італійськими ракетами типу „Сі кілер“. Протягом січня іранці обстріляли шістьма ракетами три вантажні кораблі, які хоч і не були затоплені, однак зазнали значних пошкоджень. Повідомляють також, що недавно в Перську затоку зайшов советський корабель типу „Крівак“. Він супроводжував чотири советські вантажні кораблі, які плвли в Кувейт. Вважають, що вони везли для Іраку зброю. Останній раз советський військовий корабель з'явився в затоці у вересні минулого року, коли іранці затримали для огляду два советські торговельні кораблі. До того часу советські військові кораблі не запливали в затоку від 1982 року.

Повстанці в Афганістані планують створити екзильний уряд

Пешавар, Пакістан. — Перед 100-тисячною масою афганських втікачів лідери афганських повстанців готують пропозиції до комуністичного уряду погодитися на завершення зброї. При цьому зобов'язались створити уряд в екзилі й посилити боротьбу проти советського війська в Афганістані.

Присутні на цьому вічу голосними окликами скандували: „Смерть русским!“ Коли один повстанський керівник запитав, чи вони хочуть йти на святу війну проти москалів, тисячі піднесли свої руки на знак згоди з такою вимогою.

Вчора відбулось на великому стадіоні в Пешаварі, близько афгансько-пакістанського кордону. Серед маршучих шили теж школярі, які скандували „Смерть комуністам!“ Боками маршучих колон йшли на конях мудагадін. На головній трибуні стояли керівники сімох головних повстанських груп, їх охороняли озброєні гвардійці. Довко-

Мейплвудська громада відзначила Січневі Роковини

Мейплвуд, Н. Дж. — Ще один рік і ще одне 22-го січня, коли це знову українські жителі Мейплвуду вродисто відзначили Січневі Роковини — День Української Незалежності.

У вівторок, 20-го січня, о год. 8:30 ввечера в приміщенні Мейплвудської громади Мейплвуду Р. Гресмір підписав прокламацію і проголосив Український День Незалежності в присутності провідних діячів місцевої громади.

У четвер, 22-го січня ц.р., о годині 9-й ранку, зібрався у цій залі ще раз американські дітя та члени української місцевої громади, серед них представники губернатора Томаса Кейна, Сузан О'Ніл, щоб послухати прочитання прокламації. Опісля присутні перейшли на площу перед ратушею і там відбулося вивішення українського й аме-

Група українців під час церемонії піднесення прапора.

риканського прапорів та вивішення обох державних гімнів. Цього дня поміж учасниками цих церемоній — від місцевої української православної церкви св. Вознесіння був о. Іван Наконечний, а від ук-

раїнської католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. протоігумен ЧНІ, о. Михайло Бздель гості з Канади. Церемоніями займався місцевий активіст і головний радний УНСоюзу Андрій Кейбіда.

В АМЕРИЦІ

СПРАВА ПЛАТЕНЬ для старших рангою офіцерів американської армії є спірною точкою у Департаменті оборони і в Капітолі в справах управління і бюджету. У лютному якщо не підтвердить Конгрес, урядові кабінету, підкабінетні урядовці, члени Конгресу і федеральні судді отримають підвишку платні на 16 відсотків. А підсекретарська платня підійде на 8 відсотків. Але три і чотирирікові генерали і адмірالی — відповідальні за життя 2.1 мільйона членів збройних сил — дістануть лише 2 відсотки підвишки до своїх 75,000 доларів.

У ПОНЕДІЛОК, в ранніх годинах, 26-го січня ц.р., знову сніговий буревій навістив північнозахідне побережжя ЗСА. На телевізійних метеорологічних передачах і на сторінках преси заповідали опад від шести до десятих дюймів снігу, що, очевидно, спричинило дальші утруднення в транспорті працівників різних установ, заводів і шкіл. Особливо погана ситуація є на Лонг Айленді. Н. Й., де й в дальшому страйкують залізничники.

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ поміж дружинами „Джаентс“ з Нью Йорку — Нью Джерзі та денверською „Бронкс“ у неділю, 25-го січня, на стадіоні у Пасадені, Каліфорнія, притягнули маси народу, бо 101,063 розентузізованих осіб, що окликами заохочували змагання та мільйони глядачів телевізійних станцій 40-ка націй. Цим разом футболісти „Джаентс“ затріюмфували над своїми противниками, здобувши перемогу у відношенні 39-20 та осягаючи чашу ХХІ Супербоулу Крайової футбольної ліги. Для „Джаентс“ — це тим „солодша“ перемога, бо перша від 1956 року.

Свягаючи спочатку до Дніпра, „агатирси“ після наїзду скитів відступили частково в Карпати, поширившись і в Закарпаття до річки Марош у Семигородщині, де та їх частина могла перемішатися з траками, виторюючи згодом нарід волохів і посвячених з нами молдаван. Більшість тиверців залишилася на території України головню між Дунаєм, Дністром і Богом, осівши масово в середньому бігу Дністра (Буковина) й долинському (Приднішшя).

Про „агатирсів“ тиверців Геродот теж не занедбає вставити примітку своїм розповіді анекдоту. Напевно з знаменитими слухами вони мали спільних для всіх жінок. Це, звичайно, не відповідає дійсності. З побуту українського народу з непам'ятних часів відомо, що жінки були у великій пошани серед наших племінних громад. [Що за наших часів до старших жінок загальною по селах зверталися, як до „мамунь“, а до молодших — як до „сестер“. Так було й у старинні часи. З тієї „фамільності“ в відношенні до жінок виникло між незорієнтованими пришельцями враження, що в „агатирсів“ були спільні жінки. „Агатирси-тиверці були одним з найкращіших наших племен, що не боялися скитів на сторожі рідної землі та привневолили скитів обійти їх у відвороті від перської погоні, що їм теж засвідчує про значну чисельність тиверців і їхню силу. Більше про світанки тиверського й інших рідних племен зможуть читачі довідатися із готованої до друку історичної повісті Р. Володимирца. (Р. Володимир: „Тиверська провесна“).

Як і „неври“, „меланхлени“, таврійці й інші наші племена з Геродотового часу, тиверці були нашадками рідного, „трипліського“ населення, проживали на землях України споконвіку й Геродот завжди виразно зазначає, що вони не були скитами, а місцевими, ослими племенами.

Подібна до „агатирсової“, негативна анекдота Геродота стосується й до деревян, нашого племені, прозаного в Геродотовий час „андрофагами“. „Андрофаги“ (повинно б бути „антропафи“ на означення „людолюб“, як про них дещо чувся Геродот, ніде конкретно не вказуючи на таку їхню своєрідність) проживали тисячоліттями на тому ж са-

(Закінчення на стор. 3)

Українець...

Закінчення зі стор. 2

національної союської держави. Це є вигідне для Заходу, але незвичайно корисне для Кремля, що має за собою гори трупів і ріки крові, пролітої в боротьбі за збереження національної та культурної ідентичності поневолених народів. По смерті Сталіна даліше брутальними засобами проводиться русифікація, що проти неї вперто борилися українські мученики: Юрій Липин, Михайло Мельник

поет Василь Стус, Олексій Тихий, Данило Шумук. Доля цих в'язнів є ігнорована західною „мідією“. Коли і пошадить комусь з українців емігрувати на Захід, зразу називають його „совєтом“, або „росіянином“.

Шасливим збігом обставин ми є свідками культурного ренесансу українців у ЗСА. Твердо віримо, що Україна не стане забутою нацією і що наші діти будуть знати мову, культуру історії української спадщини. — підкреслює А. Заплатинський.

ЯК ПОВІДОМИЛА ГАЗЕТА „Нью Йорк Таймс“, біля Боянаду в Казахстані згоріла амерканська сейсмічна станція, призначена для нагляду за союськими нуклеарними випробуваннями. Американський студент Фабіо Сімі, який перебував на станції, розповів, що пожежа почалася в одному з чотирьох будиноків, що прилягають до станції. Проведене союськими властями слідство встановило, що пожежа сталася в результаті „короткого замикання“ в електричних проводах. Згідно з умовою, укладеною між Академією Наук ССРСР і Нью-Йоркською Радою, в справі охорони природних ресурсів, навколо підземного полігону в Семіпалатинську, Казахстан, були створені три американські пункти спостереження за нуклеарними випробуваннями.

Д-р ЗІНОВІЙ КОЗЛОВ

ЗАГАЛЬНА МЕДИЦИНА — ВНУТРІШНІ ХВОРОБИ

Години прийняття: понеділок, середа, четвер — год. 9-13; п'ятниця — год. 9-5; неділя — год. 10-2 за попереднім домовленіям.

Приймаємо: Медікейд, Медікей, приватні та профспілкової забезпечення.

129 Wadsworth Ave., South Suite 3
New York, N.Y. 10033
Tel. (212) 928-05537-36 Henderson Blvd
(Cor. Central Ave.)
Fair Lawn, N.J. 07410
Tel. (201) 797-4480
(201) 797-4557

Лікар розмовляє по-українськи.

Можливі виклики додому!

64-й Відділ СУА в Нью Йорку

запрошує Членок СУА та Громадянство на

ДОПОВІДЬ

ред. Івана Кедрина

„УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ В ПОЛЬЩІ В СПОМИНАХ ОЧЕВИДЦЯ“

яка відбудеться

в суботу, 7-го лютого 1987 р., о год. 4-й по пол.
в доміцї СУА в Нью Йорку, Н. Й.
108 Друга Авеню

Абітурієнтки Дівочої Гімназії

СС. Василіанок у Львові з 1937 року

рішили відбутися

ЗУСТРІЧ

У П'ЯТДЕСЯТЛІТТЯ СВОЇ МАТУРИ

на Союзівці

23-го і 24-го травня 1987 року

До участі запрошуємо товаришок-василіанок і усіх учениць та учеників гімназії Львова 1930-их років, зокрема товаришок УПТЯнок того самого річника.

З'їзд дасть нам нагоду зробити підсумки втрат, які зазнала українська спільнота з приводу ліквідації наших виховних інститутів у 1939 році. Бо вжити будь-якої професії на будь-якому позові не є рівнозначно з формуванням шпальтної молододі людини. Насувається багато думок, що варти дискусії!

Побут на Союзівці вносить 38.00 американських доларів від особи. Це включає полуденок, бенкет і нічліг в суботу, 23-го травня і сніданок в неділю, 24-го травня. Кімнати треба швидко замовляти в управі Союзівки.

Про участь у з'їзді просимо повідомляти на адресу: Luba Prokop, 58 East 7th Street, New York, N.Y. 10003, U.S.A.

Research Analyst

American radio station located in Europe seeks a Research Analyst in Ukrainian economic and social affairs.

The position requires keeping abreast of current economic and social developments in the Ukrainian SSR and writing concise analyses of events and trends primarily for broadcast use. Analysts work closely with editors and members of the programming services.

Candidates should have an advanced degree or equivalent experience. A sound knowledge of general Soviet affairs is required along with a demonstrated interest in regional economics. Research and analysis experience is desirable. Fluent English and a good reading knowledge of Russian and Ukrainian are essential.

Attractive salary and benefits. Send resume with salary history in confidence to:

Personnel Department
Radio Free Europe/
Radio Liberty Inc.
Oettingenstrasse 67
Am Englischen Garten
8000 Munich 22,
West Germany

EEO/U.S. Citizenship Required

3 нагоди Тисячоліття Хрищення
В Дітроїті заплановано
будову історичного музею

Багато з нас прибули трагедію втрати Музею Визвольної Боротьби в Празі. Цей музей був створений членами українських армій, які полками перейшли в повному фронті вийшли в ряд і зі зброєю до Чехословаччини у 1920 році. Свідомість боротьби був музей.

З приходом союських військ у Чехословаччину в 1945 році, уряд ССРСР визнав цей музей на території ССРСР і його знищив. Український культурний світ пережив ще одну трагедію. Ті, що оплакували втрату, померли, а ті, що народились по Другій світовій війні, мало знають про цю трагедію та про нищення культури і історії нашого народу.

Коли чисельна еміграція після Другої світової війни переїхала у вільний світ, впадо гасло-ключ: „Не плачмо, а відбудуємо втрату“. Тоді у Клівленді, в Дітроїті і в Чикаго знайшлися ентузіясти, люди великої пошати, які при допомозі української культурної спільноти побудували архівні музеї, які проіснували 30 і більше літ, зібравши велетенські історичні фонди, для яких сьогодні зовсім немає місця, не то для виставних кімнат, але й для дальшого зберігання документації з усіх культурних діянок народного життя і творчості. Колишній Музей Визвольної Боротьби, як і сучасні українські музеї в Дітроїті, в Чикаго і в Клівленді — це не етнографічні музеї. Це головні архівні музеї, в яких переходить історія в документах у тисячнних сховах за тематичним змістом, потрібним студентам, науковцям, дослідникам, письменникам у всіх проявах культури, релігії, політики, науки, до тисячнних тем історії життя народу. На відміну Український Музей, який реалізуємо в Нью Йорку з ініціативи СУА, це головний етнографічний музей. Це музей народного мистецтва: одягу, вишивок, різьби, кераміки, писанок, обра зотворчого мистецтва. Він, очевидно, репрезентує українську культуру і є великим надбанням української спільноти, але він не є центром документації.

Центр документації — це архівні музеї, в яких зберігається українська галицька преса, в тому багаті річники НТШ років 1920-1939, різні рідкі видання „Просвіти“. В дітроїтських архівах переходить документи галицьких установ і також безцінні документи українського війська до вибуху Другої світової війни. В повсютньому періоді архів зберігає кожне друковане слово і 36-тисячну бібліотеку.

З дальшим напливом історичних пам'яток тисячнних книгофондів, дарів чудових експонатів мистецтва, церковних реліквій, тисячнних видань преси і журналів дошло до того, що обидва українські музеї в Дітроїті у Воррені не мають місця для сховища зберігання. Люди старіються, відходять, передають цілі бібліотеки, мистіці шукають місця для передачі свого мистецтва — де його подіти?

Єдина установа, яка має перманентну тяглість — це українські архівні музеї, — центри документації в Дітроїті і у Воррені, які й далі через віки зберігатимуть історію життя нашого народу. Ці архівні музеї мають вже за собою 29 літ існування. Вони ростуть, мають чудовий розвиток і чудових спонсорів, але вже переважені і бракує місця праці для дальших літ.

Культурні люди на сьогодні збирають фонди для побудови просторого дому в програмі Тисячоліття. Посмертні заповіщення і декляції показують на реальність плану нашої великої громади.

Під цю пору поширюємо громадський комітет і підготовлюємо кампанію збирання фондів.

Сьогодні беремо в обіг Тисячоліття побудову музею в Дітроїті, завтра будемо розбудовувати музеї в Чикаго і в Клівленді, бо не один музей треба нам мати, а десять, не одну кредитівку, а сто, не одну школу, а сотні шкіл, бо в цьому заключається наша мудрість і зрілість, тим ми приготуємо себе бути державним народом. Ми збираємо фонди з нагоди 1000-ліття: „Не нам, не вам а Україні і Богові на славу, бо Бога ми прийняли у християнстві тисячу літ тому“.

Це величне святкування цілого українського народу. Тепер ми маємо один догд до сплати — відбудувати втрату Музею Визвольної Боротьби яку продовжує ють наші архівні музеї в Дітроїті, в Чикаго, в Клівленді. Ці музеї проіснували більш 30 літ, в них зберігається мільйонне багатство нашої історії і життя, і вони мусять бути відбудовані та пристосовані до сучасних форм модерного життя.

Комітет звертається до українців вільного світу підтримати здійснення дуже важливо і на часі історичного проекту. Пожертви і листи просимо адресувати:

Українсько-Американські Архіви та Музей, Inc.
11756 Charest St., Detroit, Mich. 8212.

Можна також скласти пожертву на Музей в Клівленді, або в Чикаго, зазначивши це в листі або на чеку. Так будемо поміщувати в пресі.

Роман Дашко
куратор в Дітроїті
Ірена Захарків
куратор у Воррені

Свобода...

Закінчення зі стор. 2.

ді, всі вони названі „іменниками Родини“, та заочно засуджені на табори від 10-ти до 25 років, або й на смертну кару. Відомий на цю тему вираз Хрушова „Ми вас на дні морськом найдем“.

Московська аббревіатура ВМН — „высшая мера наказания“. Жадної давності ніби заподіяно злочину Москва не визнає. На кожне політичне вбивство за кордоном ССРСР у вільному світі дає дозвіл (наказ) ЦК КПСС, за (без перекладу). „Успешное выполнение правительственного задания“ Президія Верховної Ради ССРСР нагороджує успішно-

го вбивцю орденком „Боевого красного знамени“. Так було і з Сташиским. Він дістав наказ із Секретаріату ЦК КПСС.

Обійми союського боа конструктора починаються на аеродромі Шереметьєво у Москві. Там чиновники це вичіпили на союській норми. А далі вже діє „штатний“ вбивник з синьолітною кислотною, радіоактивною отрутою, парасолою, яка стріляє малесенькими кульками з отрутою, яка викликає інфекцію крові. Отрута такої парасоли вбиває протягом двох-трьох хвилин.

ССРСР має за кордоном відділ вбивць людей, який після війни звався „Спецбюро“, потім „Отдел 13“, ареши „Отдел В“.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 30-го січня 1987 року, о год. 7-й веч.

„НАШІ УНІКАЛЬНІ ЩЕДРІВКИ
І РОСІЙСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКА ЦЕНЗУРА“

Досконалість спів цих українських народних перлин в обробці К. Стівенка, з рідкісної платівки „Камерного Хору ім. Б. Лятошинського“ з Києва.

Коментуватиме: Теодор Терен-Юзьків

Геродотова...

Закінчення зі стор. 2

мому терені, серед лісів — за визначенням Геродота, що й відомі з літопису деревляни.

Від багатства дерев пішла й їхня назва. Непорозуміння либонь вийшло із змішання назви „дендрофаги“ (споживачі дерев, себто ті, що найбільше ними для будови хиж, лодій, частокілля, користувались), з „дендрофагами“, що й дуже подібно звучить у вимові, причинившись до сплутання. На відміну від інших племен — сучасників Геродота, які садили городовину, збирали збіжжя, просо, соєвицю й харчувалися головню земними продуктами, деревляни споживали теж і м'ясо лісових тварин, у яких, ще з побуту в материк, з м'ясом взагалі було дуже скупо.

Анекдота з таврами в Геродотовій „Історії“, що пов'язані з грецьким повір'ям про їхнє походження від кентаврів (легендарних півчоловіків, півконе), завдяки славі вершинки, якою таврівці втішались, торкається кривавих таврійських жертвоприношень полонених, що правдоподібно робили прибулі в Тавріді тавро-скити, бо саме скити вирізнялись жорстокими звичаями приношень у жертву Аресу — богові війни, чужинців, а навіть своїх людей. До речі, й сармати, споріднені зі скитами, прийшли Геродотом легендарне походження — від скитських парубків й воєвничих амазонок. Очевидячки, сармати до наших племен не належали.

Залишається згадати ще одне праукраїнське плем'я, яке Геродот зараховує до супротивників союзу нескитських племен із скитами, а саме „меланхлени“, наших сіверян з літопису, чи пізніших чернігівців, що проживали в тисячоліттях на тогочасних із сучасними теренах. Наймення „меланхлени“ (меланхольний, сумовиті) відповідає характерові назви сіверян, які саме були відомі з суворіших звичаїв і особливого характеру, що випливало з їхнього проживання в суворішому, північному кліматі. Мали вони теж і зодягати у важкий, тепліший одяг, свого роду темні кобеляки, відмінні від легкого, світлого одягу своїх південних земляків.

Геродот присвячує й чимало уваги „каліпедам“ і „алязонам“, що розташувались між ріками Богом і Дніпром, на т.зв. „святых шляхах“ міжплемінного й міжнародного зв'язку, теж довкола пристані грецької колонії — міста Ольвії, що відповідало розселенню нашого племені улічів, які славилася своїми бджільними вуликами. Від них і назва Ольвії пішла, вони бо займалися обиваженою торгівлею з грецькими колоніями, зокрема (льняною) олією, бджільним медом і воском. „Алязони“ й улічів — це майже тожові в обидвох мовах названня, а „каліпеди“ означає радше додаткову характеристику цього племені, як „красноногих“, швидконогих, або метких у своїх функціях посередників у торгівлі між нашими племенами й грецькими іоніями, аніж іншу племінну назву.

Інші можливі племена з-поміж нескитського населення Геродот особливо не вирізняє, обиваючи деякі з них „скитами-орачами“, чи „скитами-хліборобами“, або просто „бористенцями“ (дніпровацями), дарма що ні одне з названих не були скитами. Проте, підлягаючи скитам, подібно до них зодягалися і вели себе по-скитському, згідно з природою частіших зносин із скитами. Справжніми скитами були тільки т.зв. „царські скити“, світові завойовники і їхнє посілля — „кочові скити“, про що засвідчують, м. ін., їхні етнічні наймення іранського походження, зовсім відмінні від доволі людности, як ось — Аріопейтес, Сіталкес, Таргітаус, Таксакіс, Терес, Скунка, Анахаріс, між чоловіками, й Апі, Аргімпаса, Табіті тощо, серед жінок. Усьому іншому, нескитському населенню нахидувало зовнішній світ назву панівних у той час у причорноморському терені скитів, подібно, як навіть у сучасному „просвічену світову опінію“ надає українцям загальну назву „росіяни“, чи „побляків“, залежно від політичної території, з якої наші земляки походять.

В обсяг вирізнених Геродотом окремих нескитських племен не ввійшли ні білі хорвати, ані буяни, дуліби й волинняни, хоч білі хорвати були певно частиною Геродотових „агатирисів“, а буяни, дуліби й волинняни об'єднували в той час надане Геродотом наймення „несвірі“.

Час на регіональний збірник
про Львів і околицю

Вже майже щла східня Галичина з Засанням описана в регіональних збірниках, в яких задокументовані події головної ХХ ст. роки між двома світовими війнами і пізніше, майже досьогодні. Тільки Львів із околицею чекає на свою чергу. Хоч про Львів появилися на еміграції три збірники і крім них книжки зі спеціальною тематикою, все ще належить видати такі події, що їх або побіжно або зовсім на загалом. Належить описати містечка й села в околиці Львова. Знаємо вже в рукописах описи сіл Ременова і Рудна, знаємо книжку Михайла Влоха п.з.: „Винники, Звенигород, Унів та довкілля села“ Чикаго 1970. Треба охопити Львів із околицею, досі ще не згадані місцевості.

В суботу, 27-го грудня 1986 року відбулася вступна конференція регіоналістів — львів'ян, присвячена справі збирання про Львів. Знаний історик д-р Олександр Домбровський, уродженець Львова, доповів про Львів, дорогий кожному його мешканцеві. Він згадав про свої незабутні переживання, зв'язані зі Львовом, з дитячих, молодечих і зрілих років (похорон Бесарабова, промова о. прелата Л. Куницького на площі св. Юра 23-го березня 1923, смерть М. Грушевського, поліція розпитує про „Сурму“ в бібліотеці НТШ тощо). Напевно кожний львів'янин має подібні спогади

МАЛЯЙСЬКИЙ СУДДА Едгар Джозеф заявив, що вважає вину 24-річного громадянина Західної Німеччини Франка Ферстера недоказаною і звільнив його з ув'язнення. Ф. Ферстер обвинувачує в розповсюдженні наркотиків і якби його вина була доведена, йому загрожувала смертна кара. Малайзія є однією з небагатьох країн, закон якої передбачає смертну кару за купівлю, продаж або зберігання навіть незначної кількості наркотиків.

У світлу пам'ять Покійних моїх Дорогих

теті бл. п. Галини Артех,

вуйка бл. п. Степана Артех

мамаї мої друзини

бл. п. Стефанії Филипович

замість квітів на їхні Могили складімо 1.500 доларів

на руки Пресвященного Владика

Кир Інокентія Лотоцького ЧСВВ в Чикаго

на виховання нових священиків.

ЯРОСЛАВ ГАРАСИМІВ

В пам'ять

бл. п.

ЕВГЕНА МАРКІЯНА
ВАНЦЬКОГО

на народні цілі зложимо:

на Катедральний Храм у Філадельфії,	
Івана і Мирон Гентош	\$200.00
на церкву св. Миколая у Філадельфії	
Богдан Савенч	100.00
на студентів у Бразилії	
Франсис Лефрак	100.00
на Наукове Товариство ім. Шевченка	
Стефанія Діба-Ценко з родиною	50.00
на студентів у Бразилії	
Інок. Зенон і Галина Кохановські	20.00
на Культурно Освітній Центр у Філадельфії	
Марія Данилів	20.00
на Спортове Товариство „Тризуб“ у Філадельфії	
мгр Мирослав і Іванна Субельні	20.00

В день уродин

бл. п. Евгена

31-го січня 1987 р.

будуть відслужені

СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Миколая у Філадельфії о год. 8 ранку;

в каплиці УКУ у Філадельфії о год. 5-й по пол.;

в церкві св. Йосифа у Мамі Біч, Флориди

о год. 10-й ранку

Просимо про молитви за його душу.

В пам'ять нашого Незабутнього Сина Геня складаємо

на українські сироти в Польщі 100.00 дол.

Батьки ІРЕНА і ТАРАС ВАНЧИЦЬКІ з дітьми

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Найдорожчого

БАТЬКА, ДІДА та БРАТА

бл. п. д-ра

Любомира Макарушки

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

з ПАНАХИДАМИ

у Вашингтоні, Д. К., у соборі св. Родини, в п'ят-

ницю, 6-го лютого 1987 р. в 8-й год. ранку;

у Нью Йорку, Н. Й., у церкві св. Юра, в п'ятницю,

6-го лютого, в 8-й год. ранку;

у Чикаго, Ілл., в церкві свв. Володимира та

Ольги, в суботу, 14-го лютого, в 9-й год.

ранку;

у Мюнхені, Німеччина, в українській католицькій

церкві

та в Бонн-Бад-Годесберґ, Німеччина, в като-

лицькій церкві св. Хреста.

Про молитви просить:

син — РОМАН

донька — ЛІДІЯ з родиною

Сестри та брати

Дітилося сумною вісткою, що ранком, 10-го січня 1987 р., несподівано, з волі Всевисшнього відійшов у Вічність на 81-му році свого трудолюбивого життя, наш Найдорожчий ШВАГЕРІ СТРИЙКО

бл. п.

ІЛЛЯ ШКІЛЬНИК

народжений 1905 р. в Сухожіві, під Ярославом, довголітній учитель на Рідних Землях і директор Свято-Миколаївської Рідної Школи в Торонто, Канада.

ПАНАХИДИ відправилися в похоронному заведенні

Cardinal, Toronto, Canada.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13-го січня 1987 року

у храмі св. о. Миколая, звідки відправлено на Вічний Спо-

чинок на кладовище Йорк в Торонто.

В глибокому смутку залишені:

братова — МАРІЯ ШКІЛЬНИК

братанки —

ЕВГЕН ШКІЛЬНИК з дружиною ГАЛЕЮ

і дітьми РОМОЮ і ЄВГЕНОМ

д-р ВОЛОДИМИР ШКІЛЬНИК

з дружиною НАДІЄЮ

братанці —

ВАСИЛИНА САЛАМОН з мужем

РАФАІЛОМ і синами ІГОРЕМ і ЗЕНОНОМ

ЯРОСЛАВА ЗВО

HUCULKAIcon & Souvenir Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, NY 10461REPRESENTATIVE and WHOLESALE of EMBROIDERED BLOUSE'S
for ADULTS and CHILDREN**ПРАЦЯ**Український Народний Союз
затруди́ть особу на становищі**КООРДИНАТОРА
БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**Кваліфікація: університетська освіта, двомовність,
охота і вміння співпрацювати з різними людьми;
роз'їзди в терен, okazajna праця в суботи і неділі.
Резюме слід слати на адресу:JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200Український Народний Союз
пошукує досвідчених**АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ****І
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ**зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісійного
- Всі бенефіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200**Найкращий дарунок****АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ**

за редакцією

проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

**ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE**

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів

\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторін, має приблизно 2,800 гасет.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеють Нью Джерсі зобов'язані 6% продажного податку

**Комітет Оборони Української Спащини
та**Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

**СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для**

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеслаблювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

с/о Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням виразком цього заклику
Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число доми, вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

**Українець одержав нагороду
„Американець за вибором“**

Маєстро Володимир Мошинський.

Нагороду „American by choice“ цього року одержав широковідомий артист маляр маєстро Володимир Мошинський у Денвері, Колорадо. Ця нагорода дається щорічно двома найбільш визначним мешканцями стейту Колорадо за їхній вклад у культурний та суспільний розвиток стейту. Нагороду одержують виключно натуралізовані громадяни в День Громадянства. 17-го вересня кожного року. Для вибору кандидатів є спеціальна комісія, яка номінує остаточно та вирішує кандидатів.

Маєстро В. Мошинський одержав цю нагороду за мистецький вклад, а саме: за малюнки з історії Колорадо. Як сказав про працю мистця проф. д-р Джесс Герн, декан Вестерн Стейт коледжу, праця Володимира

Мошинського представляє його розуміння нашої нації і стейту.

Це вперше нагорода „American by choice“ була дана за мистецький вклад. Однак це не є перше відзначення за мистецьку працю для стейту в житті нашого маєстра Мошинського. Церкву в Лісбон Фолс, Мейн, котру розмалював В. Мошинський у 1957 році, визнано як національний пам'ятник у 1977 році. Тут можемо подати ще ряд нагород, що одержав наш мистець.

Примітно було побувати на цьому бенкеті та побачити, як заслуженому українському мистцеві вручають нагороду та призначення за його мистецьку працю.

О. Михайленко

Паломництва

Велике зворушення огортає паломника до Святої Землі. Там ступає він слідами видимого перед двома тисячами літ Господа нашого, Ісуса Христа і відчуває одночасно близькість Спасителя в теперішньому часі. Там, на Святій Землі, ми — українські паломники, мотомлені громадою у поклони Божого джерела з глибини наших серць за благодать; дякувати за те, що тому тисяч літ осіла наша Україна світло Христової науки; дякувати за хоч невидиму все такі безсумнівну і дійсну присутність Христа на землях нашої батьківщини.

Стемфордський Єпископ Василь Лостен висловив на недавніх нарадах єпархіального комітету для підготовки ювілейних святкувань своє жадне бажання, щоб боляй кілька тисяч мирян та душпастирів з його єпархії паломничали до Святої Землі в 1988 році. Для організування цього масового здвигу Владика робить вже чимало заходів.

Паломництво до Св. Землі — це не нове явище в історії українського народу. Уже в перших роках нашого християнства (початкові роки XI століття) преподобний Варлаам, Києво-Печерський чернець, а відтак игумен монастиря святого Дмитрія, мабуть, перший з українців відвідував Гробу Господню в Єрусалимі.

І на протязі століть мабуть сотні й сотні українських паломників ступало на Св. Землю. Однак більше збірне паломництво відбулося вже в дещо новіших часах. Вичерно розповідає про це 386-сторінковий збірник „Як то Русь ходила слідами Данила“, друкована в Жовкві 1908 року, примірник якої дбайливо зберігається в збірці раритетів у нашому Стемфордському музею.

Відносно те масове спільне паломництво під проводом Митрополита, Слуги Божого Андрія Шептицького, в дні 5-27 вересня 1906 року з участю 505 осіб. Який це подвиг на ті часи! Паломники виїхали поїздом зі Львова, а відтак з Тристу кораблем до пристані Яффи (колишня — старинне Йоппе), а звідти знову поїздом до Єрусалиму. Подорож тривала п'ять днів. І знову п'ять днів для повернення домі. Було це дуже добре організоване паломництво, яке його ініціатори назвали хрестоносним мирним походом русинів у Святу Землю. Русь, пишеться в загадній книжці. Йшла в Єрусалим з плачем і жалем за свої гріхи, щоб Господь простив нам наші беззаконня по великій милості своїй, щоб Бог не судив нас по справедливості, а по величчю свого милосердя. „Ми ще їхали в Єрусалим з тим наміром, щоб там набратись сил до боротьби зі злом, з спокусами, щоб там зміцнитись нашу волю до добра, щоб там заправитись до боротьби з ворогами Христа: невірством, лженаукою, зіпсуттям обичаїв“.

Про те паломництво, що відбулось 80 літ тому, пишеться обширніше також у книжці „Руське паломництво до Святої Землі 1906 р.“, що її написав учасник Олександра Булка, виданий в Коломні 1907 року. І примірник зберігається також у

Пам'ятаймо про завіщання

Українська спільнота відома зі своєї великої жертвенності на релігійні й народні цілі. Ця прикмета — це вислід старинної духовної культури, яку ідеально завершило християнське розуміння життя, зі своєю незрівнянною чистотою любови ближнього.

Тепер на порозі Тисячоліття Хрищення України з відвіненням та скріпленням шляхетної життєвої настанови посилюється дух жертвенності, зокрема в святочному часі й шораз частіше зустрічаємо його в завіщаннях. Наш ширший загал поволі усвідомлює собі, що жорстокий окупант України пильно стежить тут за залишенням без завіщання майном колишніх емігрантів і при допомозі адвокатів часто присвоює собі важко запрацьовані грошові суми. Ці гроші він, як правило, вживає на дезінформацію про Україну і на ширення русифікації та безбожництва на рідних землях.

Кожний свідомий українець повинен вчасно приготувати свій testament, бо ніхто не знає ні дня, ні години, коли смерть застукає і забере його у вічність. Одні вмирають вже у молодечому віці, інші доживають до пізньої старості. Інколи відходять, здавалось б, здорові, але слабосилі живуть десяти років. Тому щоб смерть не заскочила нас, нашу родину й українську громаду, впровадимо все, поки ще не запізно! Робім так, наче ми мали б жити сотню років, але водночас кожної хвилини будемо приготувані до відходу. Пам'ятаймо, що від наших скромних фінансових засобів залежить краще завтра українських дітей і внуків, розвиток нашого організованого життя у вільному світі та допомога братам і сестрам у поневоленій батьківщині. Коли не допоможемо їм ми, ніхто інший не зробить цього!

Королівський дар

Так розумів справу релігійний священник і ширій патріот, колишній підпільник, о. Ярослав Тростянецький, що усвоєму завіщанні призначив на добродійний цілі ЗУАДК королівський дар — 19,900 дол. Він часто прислав датки на матеріальну допомогу потребуючим українцям і заохочував інших іти його слідами.

Для доброго прикладу нашій громаді коротко загадаємо життєвий шлях Покійного, на якому він хоч мав великі перешкоди, але своєю моральною працею і завзяттям перемагав їх.

Отець Ярослав Тростянецький народився 29-го вересня 1921 року в селі Манай, Зборівського повіту, на Західній Україні. Вже змалку тягнуло його до науки, але із-за убогості батьків і важких політичних обставин не мав змоги набутти вищу освіту. Своє скромне знання доповнював впер-

нашому музею. У книжці „Як то Русь ходила слідами Данила“ поданий повний список учасників, їхній вік, звания та місце замешкання. Напевно дехто з нас зможе відшукати в тому списку прізвище свого рідного предка.

Той список, низку знімків, як і детальний опис того паломничого подвигу наших прабатьків надрукується спеціальним додатком в одному з майбутніх чисел газети „Сіваць“, що є органом Стемфордської єпархії.

Духове піднесення паломників із Русі, що ходили слідами Данила, їхня богомільна спрямованість, скорумі, але одночасно сповнені релігійної серйозності молитви на Святій Землі за далеку Русь-Україну, їхня готовність на труї, невідомості та видатки (у тому часі подорожуючі не мали таких казкових вигід, як їх мають люди 80-их років нашого століття), їхня організованість та дисциплінованість

Бл. п. о. Я. Тростянецький.

тою працею над собою. Був культурно-освітнім і політичним активістом, і тому під час першої більшовицької окупації Галичини мусів іти в підпілля. Згодом покинув рідні землі і опинився в Німеччині у таборах переміщених осіб, де знову розгорнув жау громадську діяльність.

В 1949 році виїхав до Вільямсону і Гартфорду в ЗСА. Там включився в організаційну працю: заклад драматичний гурток, був співосновником кооперативу СУМ і співредактором місцевої газети „Сумівець“, яка стала зв'язковим татом української громади.

В 1975 році вирішив стати священником і після студій невдовзі був висвячений на дяка, а в 1984 році владика Інокентій рукоположив його на священника. По короткому душпастирському в Лос Анджелесі церковна влада перенесла о. Я. Тростянецького до Тузана в Арizonу.

Перед самим переїздом парафія він несподівано упокоївся в Бозі 30-го жовтня 1986 року. Похоронні обряди в Лос Анджелесі служив Владика Інокентій, а в Гартфорді — о. шамбелян С. Чомко. Тлінні останки Покійного спочили на місцевому цвинтарі в Гартфорді.

Пам'ять про о. Я. Тростянецького як незвичайно активного українця і зразкового душпастиря назавжди залишиться у тих, що його знали та з ним працювали. Своєю війнятковою жертвенністю він записав себе золотими літерами в анналах ЗУАДК-у та в серцях тих, що скористали з його братньої допомоги.

Покійний залишив нам важливу пригадку, щоб всі завчасу виготовляли завіщання та вписували в них більші суми на українські релігійні й національні цілі.

Виконавець останньої волі бл. п. о. Я. Тростянецького переслав загалу вище по жертву до ЗУАДК у Філадельфії.

О. Татомір

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН ВАСИЛЬ БОХНЯК, член УНС Відд. 47-го ім. О. Басараб в Бетлегемі, Па. помер 3-го грудня 1986 року на 44-й році життя. Нар. 1943 року в Аллентаві, Па. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину Сандру, трьох синів — Ренді, Джеймсон і Трой, та дочку Анну і Стефана. Похорон відбувся 8-го грудня 1986 року на цвинтарі Юніон в Квейкертві, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Анна Гарас, секр.

АННА МУХА, член УНС Відд. 47-го ім. О. Басараб в Бетлегемі, Па., померла 4-го грудня 1986 року, залишила у смутку мужа Стефана, двох синів — Василя з дружиною і Євгена з дружиною та двома дівчатами, чотирьох братів і дві сестри в Україні. Похорон відбувся 8-го грудня 1986 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Па. Вічна Йому Пам'ять!

А. Гарас, секр.

ГРИНЬКО МИКЕТИН, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер“ в Нью Йорку, Н.Й., помер 19-го листопада 1986 року на 74-му році життя. Нар. 22-го вересня 1912 року в Загнені, Україна. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку кужина Митрона. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.

**ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС****НЕДІЛЯ,
1-го ЛЮТОГО 1987 Р.**

Кліфтон, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Українська Січ 182 Відд., о 3-й год. по пол. в залі Укр. Правос. Церкви при 635 Брод вул. Буде звіт Управи, К. Комісії та вибір нової на 1987 р. Проситись членство до численної участі. — П. Войнов, гол., Г. Клименко, секр.

**НЕДІЛЯ,
8-го ЛЮТОГО 1987 Р.**

Балтимор, Мд. Річні збори Б-ва Пресв. Тройці 320 Відд., о год. 2-й по пол. в УНДМ при 3101 O'Donnell Str. На порядку зборів: звіт Управи, К. Комісії, вибір нової Управи на 1987 р. і інші важні справи. Якщо на означений час не явиться приписана статуту кількість членів, збори відбудуться на пізнішу пізніше без огляду на скільки присутніх. — П. Пенчик, гол., І. Малко, секр.

**НЕДІЛЯ,
8-го ЛЮТОГО 1987 Р.**

Джансон Сіті, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Запорозька Січ 21-го Відд., о год. 2-й по пол. у приміщенні Укр. Мемор. Осередку у Джансон Сіті, Н.Й. На порядку: звіт Управи на 1987 р. та вибір Управи на 1987 р. Проситись взяти участь. — Г. Пригода, гол., І. Баранник, секр.

• SERVICE •**The Ukrainian
Restaurant
& Caterers**132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003

212-533-0765

— PRIVATE PARTIES —

Christenings — Graduations

Showers — Weddings

Anniversaries

Meetings and Wakes

• PIZNE •

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніт, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбургу, та інших.**ВІДОМА СОПІДНА
ФІРМА****Cypress Hills
Monuments**Власник — український
**ВОЛОДИМИР
БІЛАНСЬКИЙ**К. М. КАРДОВИЧ
О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол. в неділю від 10-4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порядками.

СОФІЯ КОЦУРКО, член УНС Відд. 42-го ім. Тараса Шевченка в Пассейку, Н.Дж., померла 9-го грудня 1986 року на 88-му році життя. Нар. 14-го березня 1898 року в селі Вибудів пов. Бережани, Зах. Україна. Членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку синів Михайла і Йосифа, дочок Анастасію і Параскеву; двоюрідних синів Івана і Євгена; дві онучки Параскеву і Христину, та 6 правнуків: Ореста, Наталку, Оксану, Ростислава, Марійку і Анну; сина і доньки з родиною в Україні та сестру Анну з родиною в Австрії. Похорон відбувся 12-го грудня 1986 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й. Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бліха, секр.

ОЛЕКСАНДЕР АТАНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 423-го ім. Євгена Коновальця в Чикаго, Іл., помер 26-го вересня 1986 року на 83-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Джену, двома дівчатами, чотирьох братів і дві сестри в Україні. Похорон відбувся 29-го вересня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Назаренчук, секр.

МИХАЙЛО ГАВДИЯК, член УНС Відд. 397-го ім. св. Ольги в Філадельфії, Па., померла 3-го грудня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 3-го грудня 1910 року в Дрогобелі, Зах. Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку доньку Оксану Лідію Дейву. Похорон відбувся 6-го грудня 1986 року на цвинтарі Фернуд в Милл Веллі, Сан Франціско, Ка. Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Ніч, секр.

ІВАН ЯРИНІВСЬКИЙ, член УНС Відд. 339-го у Філадельфії, Па., помер 8-го листопада 1986 року на 35-му році життя. Нар. 1951 року в Каракасі, Венесуела. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку батьків Івана і Надію, дружину Джену і дочку Тіну Марію, бабуню та дядьку Марію. Похорон відбувся 12-го листопада 1986 року на цвинтарі Оукленд у Філадельфії, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Луція, секр.

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

Вже можна набутти в Арці нові плити і касетки „Журавлі“.

REAL ESTATE

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111

АСЕКУРЕМО
АВТА - БУДИНКИ - БІЗНЕСИ

Інформація подана
ПЕТРО РИЧОК
забесп. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

• FUNERAL DIRECTORS •**ПЕТРО ЯРЕМА**
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в БРОНКС, БРООКЛІН,
НЬЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568**LYTWYN & LYTWYN**
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

Обслуґа ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222